Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26271
Copyright: Admont, Benediktinerstift

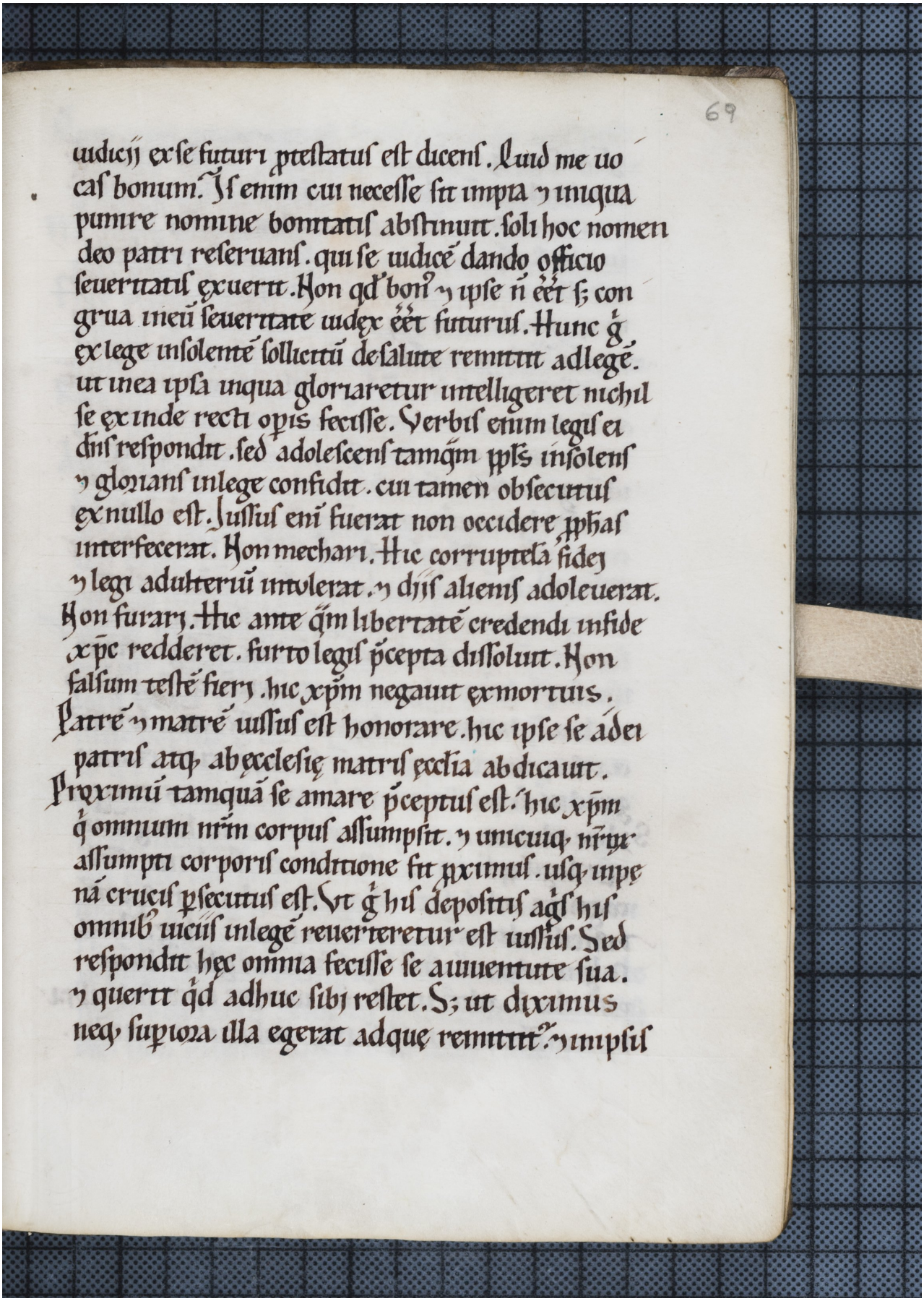

69

uidicij ex se futuri prestatus est dicens. Quid me uo
cas bonum. Si enim cui necesse sit impia ⁊ iniqua
punire nomine bonitatis abstinuit. soli hoc nomen
deo patri reseruans. qui se uidicē dando officio
seueritatis exuerit. Non qd bonū ⁊ ipse ñ eēt si con
grua ineū seueritate iudex eēt futurus. Hunc g
ex lege insolentē sollicitū de salute remittit ad legē.
ut in ea ipsa iniqua gloriaretur intelligeret nichil
se ex inde recti opis fecisse. Verbis enim legis ei
dñs respondit. sed adolescens tamq̄m ꝓpls insolens
⁊ glorians in lege confidit. cui tamen obsecutus
ex nullo est. Jussus enī fuerat non occidere ꝓphas
interfecerat. Non mechari. Hic corruptela fidei
⁊ legi adulteriū intulerat. ⁊ dñis alienis adoleuerat.
Non furari. Hic ante q̄m libertatē credendi infide
xp̄e redderet. furto legis p̄cepta dissoluit. Non
falsum testē fieri. hic xp̄m negauit ex mortuis.
Patrē ⁊ matrē iussus est honorare. hic ipse se a dei
patris atq; ab ecclesię matris ecclia abdicauit.
Proximū tamquā se amare p̄ceptus est. hic xp̄m
q̄ omnium nr̄m corpus assumpsit. ⁊ unicuiq; nr̄ꝰ
assumpti corporis conditione fit ꝓximus. usq; in pe
nā crucis ꝓsecutus est. Vt g his depositis agis his
omnib uicis in legē reuertereturꝰ est iussus. Sed
respondit hęc omnia fecisse se a iuuentute sua.
⁊ querit q̄d adhuc sibi restet. Si ut diximus
neq; supiora illa egerat adquę remittit. ⁊ in pisis